

שירה נפרדת מעמוס

דברים בהלוויה

"שירונת", כך קראת לי ומהר מאוד כל המשפחה אימצה את שם החיבה שנתת לי. מהיום הראשון שהגעתי לבתיכם, אתה ויוכי קיבלתם אותי כבת משפחה.

כאשר פגשתי אותך לראשונה עמד מולי אדם עם מאור פנים ולב ענק. בכל יום שישי זכיתי לטלפון ממך - "שירונת, שבת שלום לך, לדורון ומעיין".

שתי המשפחות שלנו שולבו זו בזו, קשר עמוק שנוצר ממש במהרה. תמיד התנדבת לעזור, לסייע בכל מה שצריך.

לפני כחמש שנים, כאשר גיסתי נפטרה, לקחת על עצמך לסייע בהסעות החוג לאביב ועשית זאת במשך שנה שלמה, באהבה רבה.

בכל ארוחה משפחתית כאשר אירחנו אמרת: "שירונת... נראה לי שאין מספיק אוכל... שירונת שבי רגע".

תודה על משפחה חמה ואוהבת, תודה על יד מושטת לעזרה, תודה שהיית אבא לדורון, תודה על רגעי אושר עם מעיין - תודה.

תחביבים רבים היו לך - מוזיקה, שירה, גינה, נגרות ועוד. חלקם לימדת אותנו ואת מעיין, שזכה בסבא קרוב ואוהב בקיבוץ.

כאשר הקמנו את "קפה שירה", כמו תמיד, הצעת לסייע. אולי לתלות מדף? אולי תמונה?

הפעם האחרונה שראיתי אותך הייתה ביום הפתיחה. הלב שלך התמלא באושר לנוכח העשייה והאנשים הרבים שהגיעו. אפילו הצעת לבוא לשיר... לא זכינו לשירה שלך.....

כשהגעתי לבקר אותך בבית החולים, הייתי משמיעה לך את השיר שכה אוהבת - שירת העשבים של הרבי נחמן מברסלב ונעמי שמר

כמה יפה
כמה יפה ונאה
כששומעים השירה
שלהם
טוב מאוד
להתפלל ביניהם
ובשמחה לעבוד
את השם
ומשירת העשבים
מתמלא הלב
ומשתוקק.

דע לך
שכל רועה ורועה
יש לו ניגון מיוחד
משלו
דע לך
שכל עשב ועשב
יש לו שירה מיוחדת
משלו
ומשירת העשבים
נעשה ניגון
של רועה.

נוח על משכבך בשלום ותהיה נשמתך צרורה בצרור החיים. כואבים, אוהבים וכבר מתגעגעים:
דורון, שירה, מעיין